

Trevor Hedley Roland Gray

404356

Sgt.

Trevor Hedley Roland Gray werd op 15 september in Wanganui geboren als jongste zoon van Daisy en Royden Gray.

Trevors overgrootvader William John Gray werd geboren in Noord-Ierland, bezocht een seminarie, het Mico Institute in Glasgow, en reisde als jonge man naar Mauritius als missionarisleraar voor pas geëmancipeerde slaven. Hij trouwde met een Mauritiaans creools meisje van Afrikaanse en Franse afkomst en reisde vervolgens naar Nieuw-Zeeland waar hij een schapenboerderij opzette in het Rangitikei-gebied. Marie Irma en William kregen zeven kinderen. De familie Gray bleef twee generaties lang in dit gebied wonen voordat Royden, Trevors vader, als stoomtechnicus ten noorden van Taranaki ging werken, in een plaats die Taringamotu heette.

Trevor ging naar de basisschool in Marton, Taringamotu en Moturoa. Hij was Dux van de Moturoa School (de Academische Prijs).

Daarna ging hij drie jaar naar de New Plymouth Boys High School waar zijn hoofdvak Landbouw was. Trevor had het plan om ooit een boerderij te bezitten. (Zoals zijn overgrootvader William Gray?).

Nadat hij op 16-jarige leeftijd de middelbare school had verlaten, ging hij als verkoopassistent werken bij The Kingsway Menswear Shop in New Plymouth. Hij bleef tot hij in 1940 bij de luchtmacht ging. Tegen de tijd dat hij vertrok, was hij manager.

Trevor hield net als zijn twee broers van motorfietsen en bezat een AJS motorfiets. Hij bezat ook een Baby Austin Car. Het gezin woonde vlakbij Moturoa Beach, in de kustplaats New Plymouth, en Trevor hield van de branding en het buitenleven.

Hij deed graag mee aan atletiek en won een aantal lintjes voor Harrier (langeafstandslopen). Hij maakte ook deel uit van het YWCA turnteam.

Hij ontmoette Doreen Gray bij de Baptist Youth Group in de Baptist Church in Liardet Street, New Plymouth toen hij 18 jaar oud was en zij 14 jaar. Hij trouwde met haar in dezelfde Baptistenkerk toen hij 26 was op 30 juni 1940.

Hij had in het vrijwillige territoriale leger gezeten voordat hij later in 1940 dienst nam bij de luchtmacht. De Tweede Wereldoorlog was in 1939 uitgeroepen. Uit vroege verslagen en brieven blijkt dat hij vliegtuigmonteur wilde worden. De mechanica van auto's, motoren en motoren heeft hem altijd gefascineerd. Zijn twee broers gingen later bij de luchtmacht als monteur. Trevor's broers Keith en Max overleefden de oorlog. De ene broer werd precisie-ingenieur, de andere automonteur en later eigenaar van een autogarage.

Trevor werd in plaats daarvan opgeleid tot piloot op de luchtmachtbasis Ohakea. Gedurende deze tijd ging een zwangere Doreen aan boord in het nabijgelegen Feilding zodat ze elkaar in de weekenden konden ontmoeten. Na het behalen van zijn wings en zijn promotie tot Sergeant werd hij geselecteerd om overzee te gaan. Dit was niet zijn keuze. Het selectieproces gaf hem geen keuze.

In New Plymouth nam Trevor afscheid van een zwangere Doreen en zijn broers en ouders brachten hem naar Auckland, waar ze op 26 mei 1941 afscheid van hem namen. Twee dagen later, op 28 mei, beviel Doreen te vroeg van Lorraine in New Plymouth, zes uur rijden verderop. Trevor heeft zijn dochter nooit gezien.

Trevor ontdekte zes weken later dat hij een dochttertje had, toen hij in Londen aankwam en naar New Zealand House ging om zijn post op te halen. Hij ging uit met een paar andere "luchtmachtjongens" en maakte het hoofdje van de baby nat met Engelse cider." (Citaat: brief aan zijn ouders.)

Nadat hij de Occupational Training Unit had bezocht waar hij Wellington bommenwerpers leerde vliegen, werd hij naar Feltwell Airbase in Norfolk gestuurd. Hij vloog 6 missies als 2e piloot vanaf 2 september 1941. Trevor vloog als lid van RNZAF 75e Squadron, bij de RAF, in het nieuw gevormde Bomber Command.

In de nacht van 7 november werd Wellington bommenwerper X9976, gevlogen door de Rainbow Crew (elke bemanning had een bijnaam) neergeschoten en landde in een weiland bij Soarre Moarre, net buiten Akkrum, Friesland, Nederland. Alle bemanningsleden kwamen om het leven. Het vliegtuig werd achtervolgd door de nachtjager Helmut Lent, die later door Hitler werd onderscheiden. Er wordt verondersteld dat de Wellington bommenwerper opzettelijk het dorp Akkrum vermeed, terwijl er op hem werd geschoten, om in plaats daarvan in een weiland verderop neer te storten.

Levensverhaal geschreven door zijn dochter Lorraine Gray

Dit was drassige grond en het vliegtuig zonk. De boer vond het de volgende ochtend. De Duitse bezetters kwamen en plaatsten een hek om de plek. Op de crashplaats werd een kruis geplaatst met de tekst: "Ze stierven als helden, vrede zij met hun as". De stoffelijke resten van de zes vliegeniers werden later, in 1982, herbegraven in Bergen op Zoom.

Trevor's lichaam werd intact gevonden. In zijn uniformzak vonden ze een nieuw testament, zijn trouwfoto, een foto van zijn ouders en een foto van zijn dochter die hij nooit gezien had. Lorraine denkt dat hij deze meenam zodat hij als hij als krijgsgevangene gevangen zou worden genomen hij de foto's zou hebben om hem te steunen. (Deze informatie werd in een brief aan Lorraine's moeder gestuurd door John Van Veen van de Nederlandse Ondergrondse).

Toen Lorraine een baby was, ging haar jonge moeder, Trevor's weduwe, bij het Nieuw-Zeelandse leger (WAAC) en werd sergeant. Ze diende vier jaar in Nieuw-Zeeland. De autoriteiten verhinderden haar om met haar bataljon naar Egypte te gaan omdat ze een kind had dat wees had kunnen worden. Lorraine woonde bij haar grootouders van moederskant in New Plymouth.

In 2010 werd op de plaats van de crash een permanent gedenkteken geplaatst door het Soarre Moarre Comité. Lorraine was uitgenodigd voor de opening en de onthulling van het monument, samen met twee plaatselijke schoolkinderen. Lorraine en haar dochter Joanne waren samen met andere familieleden aanwezig. Ze was ontdekt toen ze in Nieuw-Zeeland woonde door de Stichting Missing Airmen's Foundation.

Op dat moment kon Lorraine ook het graf van haar vader in Bergen op Zoom bezoeken waar zij en Joanne een chrysant plantten. Het was een zeer ontroerende ervaring, ze stonden en omhelsden elkaar, Lorraine hilde terwijl Joanne de 21e Psalm uit Trevors eigen Bijbel las. Het was november en de grond was bedekt met eikenbladeren en er heerste een sfeer van complete vrede.

Er is een map gemaakt vol informatie over Trevor, waaronder kranten- en tijdschriftartikelen. Trevor is ook beschreven in twee boeken:

"The Mallon Crew" door Vic Jay.

"Lest We Forget" door Jack West